

Zeer geachte Heer G. Gaastra.

Eindelijk heb ik de foto's terug gekregen van die vriendelijke journalist, die deze 6 weken heeft gehouden.

Bij deze zend ik, de foto's waarom u vroeg.

Dinsdag 21 mei heb ik deze foto zelf weer nodig. Ik hoop, dat ik er op kan vertrouwen, dat ik dan de foto weer terug in mijn bezit krijg voor een artikel in de Bromfietskampioen. De financiële gevolgen als deze foto's te laat komt, komen dan voor rekening van Batavus. De foto voor het artikel in de Bromfietskampioen wilde de heer ten Cate, naar herhaald verzoek, niet opsturen. Dit artikel is uiteindelijk voor de belangen van de Batavus geschreven. Nu de firma Batavus de resterende, in bruikleen, gegeven foto's, niet direct wil terug geven, heb ik getracht om van enkele kleurendia's foto's te laten kopiëren, maar de kwaliteit van deze foto's was niet bruikbaar voor publicatie, maar door tijdgebrek en het missen van de goede negatieven moest ik de kleurenfoto's toch gebruiken.

De kosten, voor het vervaardigen van de kleurenfoto's die ik heb gehad, door nalatigheid van Batavus, ben ik niet van plan te betalen, terwijl het voor de propaganda van Batavus is. In dien U deze kosten niet vergoed, zie ik mij genoodzaakt om de naam Batavus te schrappen uit het artikel, want dan blijkt het, dat U er toch geen belang bij heeft.

Toen ik terug kwam van mijn reis naar Engeland, vond ik tot mijn verwondering een brief van U, waarin U mij verzocht om de reserveband en enige andere reserve onderdelen, naar U terug te zenden. Ik hoop, dat deze brief een vergissing van U is geweest. U moet zich eens voorstellen, dat ik voor een grote fabriek 3 maanden op pad bent geweest, en dat ik op een onverantwoordelijke manier met mijn gezondheid speelde, voor de belangen van de grootste bromfietsfabriek van Nederland. Deze fabriek betaalt voor de rit door de USA en Mexico Fl. 3000,00, waarvan er al Fl. 1600,00 afging aan bootkosten, er blijven voor de totale reisonkosten fl. 1400,00 over.

In Amerika kost een dollar Fl. 3,80. Dat is omgerekend in werkelijkheid in de USA \$ 368,00.

Voor dit bedrag moest ik een reis maken van 15.000 km. met een bromfiets, die alleen al 375 liter benzine en 18 liter olie gebruikte, en daarnaast nog, vanwege een metaalscheur in het frame, reparatie kosten heb gehad..

Te samen is dat alleen al \$ 40,00. Zou U nu voor \$ 328,00, twee maanden lang door weer en wind in een totaal onbekend land en met een vreselijke winterse kou in februari, deze reis willen maken?

In deze prijs zit tevens overnachting en eten. Het totaal, bestede bedrag, was ± Fl. 5,80 per dag.

Van dit bedrag moet je dan ook nog iets overhouden voor films en onvoorziene uitgaven.

Ik vermoed wel dat U als directeur zijnde dit niet zal ondernemen. Nu ik heb dat wel gedaan: en vond het eigenlijk ook nog leuk, want ik heb het zelf gewild, wel met het idee dat ik er iets mee zou bereiken en gewaardeerd zou worden.

Nu kom ik thuis en daar krijg ik alleen maar verwijten, dat alles wat ik gedaan heb niet deugt, en dat ik geen bezoeken aan Nederlandse emigranten heb gebracht voor interviews.

De reis van New York naar Mexico City en terug via Californië was ruim 1500 km.

Deze afstand, inclusief het doorkruizen van hoge berglandschappen, moest ik in ± 70 dagen volbrengen, voor april moest ik weer terug zijn. Gemiddeld werd 300 km. per dag gereden met een gemiddelde tijd van 10 uur per dag. Er was dus echt geen tijd voor emigranten te bezoeken.

Ik breng de bromfiets nog netjes terug bij de fabriek wat mij 5 liter benzine kost à Fl. 0,60 liter, tevens kost het mij een dag arbeidsverzuim van Fl. 10,00 en je krijgt bij de fabriek een middageten aangeboden, dat je zelf moet betalen. De treinreis naar huis van Fl. 7,00 werd ook niet vergoed. Later, nog een dag met een journalist praten, dat ook weer een verloren werkdag is. En dan nog maar te zwijgen over de dagen die het gekost heeft om de reis te organiseren.

Voor al deze kosten en tijd kreeg ik dan tenslotte een totaal vergoeding van Fl. 150,00. Dat is voor al de moeite en ontberingen nog geen loon van Fl. 2,00 per dag.

In mijn dorp denkt iedereen, dat ik zo langzamerhand mijn schaapjes op het droge heb, omdat ik voor een grote fabriek werk. Maar begrijpelijk is dat natuurlijk een misplaatste grap.. Nu heb ik half Amerika doorgereden met een geplakte achterband om zodoende mijn reserveband uit te sparen. Want ik wilde ook nog iets aan deze reis verdienen door er een band aan over te houden. Nu vraagt deze grote Bromfietsfabrikant mij, om deze reserveband en enige moertjes en contactpuntjes terug te sturen, en dat terwijl de fabriek al zo weinig aan deze reis heeft geïnvesteerd. Je zou haast gaan denken, dat de fabriek aan de rand van een faillissement staat en dat deze paar onderdelen de redding moet brengen, die niet meer waarden hebben dan Fl. 20,00.

Tot mijn spijt moet ik U mededelen, dat de band op mijn reisje door België en Engeland al bijna weer is versleten en ik U deze half versleten band niet meer ga terug sturen.

De foto's van het voorgaande jaar 1956 van de reis naar Bagdad, waarmee ik persoonlijk nog wat geld kon verdienen, heb ik uiteindelijk na een jaar en 11 dagen wachten terug gekregen van Batavus. Ik hoop dat het niet zo lang duurt met het terug ontvangen van de foto's van de reis door de USA.

Meneer Gaastra, het spijt me dat ik dit u even moet vertellen, want waarschijnlijk wist u niet om onder welke omstandigheden ik voor u werkte

Ik hoop, dat wij om deze redenen, nog even goede vrienden blijven.

Wat betreft uw informatie over de de oorzaak van de lekke banden, is dat de achterband waarschijnlijk 2x is lek gereden door iets scherp op de weg en in de buitenband is een gat ontstaan, doordat ik in het donker over een gebroken fles ben gereden.

Later is de binnenband 2x lek geschuurd op het lapje, dat ik voor het gat aan de binnenkant van de buitenband had geplakt. Ik hoop dat ik u over deze lekke banden voldoende heb ingelicht.

Ik zou het zeer op prijs stellen, nog eens iets positiefs van u te mogen vernemen.

In middels teken ik,

Hoogachtend,
H. de Wijs.